

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

לד.

עין משפט
גר מצוה

קם א מיי פ"ו מהל' מזוזה
הל"ח טוש"ע יו"ד סימן
רפו סעי' ט:

קסא ב מיי' שס הל"י טוש"ע
שס סעי' יע:
קסב ג מיי' שס טוש"ע שס

סעי' יח:
קסג ד מ"י פ"ו מהל' תפילין
הל"ב סמג עשין כג

קסד ה מיי פ"א מהל'
:3
טוש"ע יו"ד סי' רפט סעי'

תפילין הל"ח סמג
עשין כג דה טוש"ע יו"ד סי'
רפח סעי' ו:

קססה ו מיי פ"ח מהל'
תפילין הל"ח סמג
עשין כב טוש"ע חו"ח ס' לב

קסו ז מ"י פ"א שם הלי"ט
קמג שם עוש"ע שם

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

מ"ר **בשרותא** אומר מוזהות בפרשה שניה שאין י"ט משמע ק"ט דכתיבי מוחות מלך צ"י וי"ן ולא מוחות חקר דהא רבי ישמעאל אית ליה י"ט א"ל למסורת בריש סנהדרין (דף ד':) גבי לטעפת ומייה אין ראהיה מזה דה"ל אשכחן ר"ע דלתי אית י"ט א"ל למסורת דה"ל אשכחן דלעטפת וצפרקא לא שעת

(פסחים דף לו.) אית ליה יא אס
לתקנות ט: **נאמר** כאן בתיבה
ונאמר דה"ל בתיבה. ופי'ם בקונטרס
גבי נא דכתיב וכחז לה ספר
כתיבות וקשיל דהא חזן (גיטין דף
י"ט.) על עלה יא זית ועל קרן של
פרה תותבין כאן דוקאמר ספר
למספירת דברים וגרלה לפרס דדריש
למספירה דפרשת פסוק (ב) או ממחבירה
דמחשה מורה שמלך כחז דכתיב
(דברים י) וכו' לו אס חשה המורה
הוא על ספר והיינו מהג לדרות
והאמר דאדרבה גירוף מהג וי"ל
דמחשה וס"מ חזת בדרוש ומחז (ב)

מ"ר: **כמה** שנאמר **זהו** בן.
פירש בקונטרס כלומר וזריכה לכתב
בדיו בין מוחה בין גט כמה שנאמר
להלן ותימה גדולה פירושו דהא
מכשירין גט בסיקרא ובסם (גיטין
דף יט.). מ"ר:

ובתבתם אמר קרא בתיבה
תבה והדר על
מוצות. נרץ הוא לדרש דכתיבה
תמה לזה מליו לממר אמר קרא
וכתבתם והדר על מוצות דרש
(*) כתיבה דהתם ובתבתם על האזנים ולא
מאזנין ובתבתם והדר על האזנים אלא
מכתיבה תמה דרש כפיירש הקוטר
דכתיבה תמה לא שייך על האזנים
לפי שזנה ממתינת. מ"ר:

למטפח

ד' מאיר דגניא מווחות שומע
בפרשה שניה שאין תלמוד
דוי אלא למעט מעטו הכתוב
וינו צריך כשהוא אומר ⁴ על
ה"ת"ל שתי זה בנה אב כל
פרט לך הכתוב שתי ת"ר
תיבה ונאמר להלן כתיבה מה
זו ונאמר כאן כתיבה ונאמר
האבנים נראו למי דומה דנין
דנין ואין נאמן כתיבה הנוהגת
אמת להלן ⁵ ויאמר להם ברוך
על הספר ברוי אמר ליה רב
ווחות ואת אמרת נילף כתיבה
על המווחות ומאחר דכתיב
זוה ⁶ הוה אמינא ליכתבא
שבתפלין מעכבות זו את זו
האמר רב לא ⁷ נצרכא אלא
ולא לאידך דרב יהודה דאמר
לה מארבע רוחותיה פסולה:
ת"ר
כתיבה: ליכנסה אפנים. יתקפה
כתיבה תמה והדר על המווחות:
לטעמא

וְהַיְלֵכְתָּ כְּרֹב וְשֹׂמֵל לְחֹמְרָא. (ומתאריך מזהו לתרווייהו דס"ר כרבי יוסף: לול הפסוק מן הכים לעליה. וזה דרך יא' ארציה חלמנע המעלות והעליה ועלין לה מן הכים במעלות ועושין ד' מחילות כבי המעלות למטה כדי שלא ירד אדם מן העליה לביט יא' חס בראשות וכו' עליה ועושין פתח במחילותו וכו' עושין כן)

ארעתא דגינה הוא ד' כרבה ורב יוסף ורב א' לחומרא ^א והילכתא איתומר לול ^ב פתוח מ' הווא אם ב'יש לו פתח אם יש לו ב' פתחין חיי' פפא ^ג שמע מינה מדר דאית ליה ארבעה בא' פשיטא לא צריכא אף אמר אמימר האי כ' במזוזה אמר ליה רב ^ד ליה פצימין א"ל איקלע לבי מר שמואי דלא הוה ליה אלא ועבידא ליה מזוזה א דאמר ר"מ מימין משמ' דתניא ביתך ביאתך מ' הימין או אינו אלא מ' תלמודא אמר רב ^ה דבי עקר איניש כרעי' שמואל בר אחא קמי דרבא בר עולא אמר

הכה ארון אחד ויקב
אצל המזבח מימים בלב
שמה הכהנים שומרי
המזבח בזה ה' מאי ר'
אלא פצים אחד ר"מ

פּוֹרְטֵרִין ¹ מֵאֵי מַעְמָא	כְּשֶׁהִיא
אֲנִי מֵיָעוּט מִזּוּחוֹת אֲשֶׁר	כִּנְכֵּם לִפְתָּח עֲזָרָה מִרְחִי
לִיבֹרֵי יִרְבִּי אֲחֵר	הַדֹּלֵךְ מִעֲבֵרֵי ה' אֲלוֹת אֲרוֹן מִיָּמִין
לְמוֹדָה ² הָאֵת דְּכַרְי	הִסִּיחָה נְתוּן אֶלֶל קוֹר פְּטוּרֵי שֶׁל
הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁתֵּי הַ	³ ⁴ מִזְבֵּחַ מִיָּמִין כִּבּוֹד אֶלֶל הַמִּזְבֵּחַ
מִקּוֹם שְׁנֵאֲמַר מִזּוּחוֹת	אֶלְמַלֵּא דֶּךָ יָמִין הִיא צִדֵּי, וְכֵל
וְכַתְּבָתָּה יִכּוֹל יִתְכַבֶּהָ	דְּכַר הַנְּתוּן דֶּךָ צִיָּה לְרִיךְ לִימִין
	מִיָּמִין: מֵיָעוּט כִּסְבּוֹד לְמוֹדָה ⁵ .

השם אין בו אלא פנים אחד חייב:
המורד לומר שפי' דמיעוט
שמים: (ו') **לפני כשיבד:**
 כחיה הנוהגת לדורויה
 מכותיה שאינן
 מהו ויבא אלו אם
כשיבד: וכחצת על האבנים (ה')

ספר כריתות נושא לדורות. כתיבת
זכנים הורחם שעה היטב: יא' **נחמך**
לפניו כו'. כלומר זכרין ליחמך
לפניו זכין במחזות זכין בגט כמו
נחמך יא' מפיו יקרא אלי גוי' כלומר
הנחמך קרא נפקא דספר דזיו עינין:
דמשמע **אמר על מחזות**. דמשמע
דמחזות **אמר על הסך** ממש ולא
באגרת: **כתיבה סה**. ואין

ב) כתיבה תמה על העצים ואזנים אלא על הספר: והדר.
בסמך על האזנים והוא כתיבה תמה: והדר ליקצעה. לאזן

מסורת הש"ס

[illegible]

זורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה אע"פ דרגיל
כו' ומשמע בחדר אחד
נזיר: (3) ד"ה מימין צבוא
כו' קיר פגיו של מזרח
וכתיב אצל המזבח מימין
צבא אלמל: (1) ד"ה מיטע
המזבז למזרח אחת שאס:
(ד) ד"ה לללן וכו' ספר
בריתות הס"ד ולח"כ מ"ה
לללן וכו' האלזני הס"ד
לח"כ מ"ה טוג לזרות
אבל כחית כל"ל:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

יביאה ש"ח ד' ימין לביאה: (טו) צפוני של מורה אלמלל כל דבר התחול דרך יביאה צריך לימנו מימין כ' מספר בריו וכל סטס ולא סביקא חס"ד וחשאר נחק: (טז) דשמיט וכתבתה על הקסן: (יז) ואין, מיתבת ויתכית כתוב זאת וזכרן בספר. ובגי ס"ח בענין אקלף ואל ע"ג אביטא וא"ח בטג נמי אמאי לאל בעי ש' נגזילי. ואלבא דרבנן האי ספר פירושה לספירה בעלמא וזהו אהא ארבתא ואל ארבתא נילף כמ פירושה ופירושה אלא פירושה בעלמא. חר"ח: (ג) ומנות.

(א) וכ"ה הגי' בספרי צפ' ואמתחנן ר' יצחק אומר א"ל אכן הגר"א ז"ל שם בהגהותיו הגיה דל"ל ר"ע וכמו הגי' דלכאן ע"ש.